

תת"ע 12084/12/19 - מדינת ישראל, המאשימה נגד יוסף נסר אללה, הנאשם

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
תת"ע 12084-12-19 מדינת ישראל נ' אללה (עציר)
פ"ל 19-06-2904 מדינת ישראל נ' אללה (עציר)

בפני כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
יוסף נסר אללה (עציר) - הנאשם

גזר דין

העבירה והעבר

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בשני כתבי אישום.

כתב אישום אחד מייחס לנאשם עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה").

על-פי עובדות כתב האישום בתאריך 4.12.2019 בשעה 9:35 נהג הנאשם ברכב בעת שרישיונו פקע ביום 13.7.2003.

כתב אישום שני מייחס לנאשם עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, נהיגה ללא רישיון רכב תקף בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה ונהיגה ברכב ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל-1970.

על-פי עובדות כתב האישום המתוקן בתאריך 3.6.2019 בשעה 23:00 או בסמוך לכך נהג הנאשם ברכב כאשר תוקף רישיון הנהיגה שלו פקע בתאריך 13.7.2003 וכאשר תוקף רישיון הרכב שלו פקע בתאריך 3.3.2019.

הנאשם יליד 1978 הוציא רישיון בשנת 1996 וצבר לחובתו 51 הרשעות תעבורה, רובן מסוג ברירת משפט.

ביום 1.2.17 הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה ללא רישיון רכב תקף והושתו עליו 30 ימי מאסר בפועל, מאסר מותנה של 3 חודשים למשך 3 שנים שהינו בר הפעלה בתיק זה, 12 חודשי פסילה ופסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים שהינה בת ברת הפעלה בתיק זה.

ביום 23.3.17 הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף והושתו עליו מאסר מותנה של 3 חודשים לתקופה של שנתיים שאינו בר הפעלה בתיק זה, 3 חודשי פסילה, פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים שהינה ברת הפעלה בתיק זה, קנס והתחייבות בסך 5,000 ₪ למשך 3 שנים שהינה להפעלה בתיק זה.

בנוסף, בין השנים 2002-2007 הורשע הנאשם ב- 9 עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וב- 14 עבירות של נהיגה ללא רישיון רכב תקף שבגינן הושתו עליו פסילה, פסילה על תנאי, וקנס.

דהיינו, זוהי הרשעתו ה-12 של הנאשם בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף והרשעתו ה-16 בעבירה של נהיגה ללא רישיון רכב תקף.

לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל הרשעות בעבירות אלימות ורכוש שחלקן קשורות בביצוע עבירות תעבורה ושבגינן הושתו עליו, בין היתר, עונשי מאסר ממושכים מאחורי סורג ובריח.

ראיות לעונש

המאשימה הגישה גיליונות רישום פלילי ותעבורתי של הנאשם.

מטעם הנאשם לא הוגשו ראיות לעונש.

טיעוני המאשימה לעונש

המאשימה מבקשת להשית על הנאשם מאסר בפועל של 12 חודשים תוך הפעלת המאסר המותנה של 3 חודשים העומד לחובתו באופן מצטבר, פסילה של 4 שנים תוך הפעלת 2 פסילות מותנית בנות 6 חודשים כל אחד באופן מצטבר, מאסר על תנאי של 10 חודשים למשך 3 שנים והפעלת ההתחייבות הכספית בסך 5,000 ₪ ללא הטלת קנס.

המאשימה טענה כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות דנן בגין עבירה אחת של פקיעת רישיון נהיגה נע בין 3 חודשי מאסר ועד שנת מאסר וכן פסילה הנעה בין שנה ועד 5 שנים בצירוף רכיבי ענישה מותנים. לטענתה, יש למקם את הנאשם בראש מתחם הענישה, שכן גם מאסר מותנה לא מנע את נהיגתו של הנאשם אשר לחובתו עבירות דומות רבות.

לטענת המאשימה המדובר בנאשם שאינו אדם נורמטיבי וכי רישומו התעבורתי והפלילי מעידים על כך. הנאשם אף ריצה עונשי מאסר ממושכים לאורך השנים בגין עבירות פליליות.

טיעוני הנאשם לעונש

ב"כ הנאשם טען כי במקרה דנן אין מקום לגזור על הנאשם יותר מ-3 חודשי מאסר. לטענתו חרף חוות דעת הממונה על עבודות השירות שניתנה בתיק אחר על פיה הוא מתאים לרצות עבודות שירות מעדיף הנאשם מעדיף לרצות את עונשו מאחורי סורג ובריח.

לטענתו, מתחם הענישה בכל עבירה מתחיל במאסר מותנה ועניין זה תלוי בהסדרת רישיון הנהיגה. ב"כ הנאשם ביקש שלא להחמיר עם הנאשם שכן מדובר במצב דברים שאינו נשלט על-ידי הנאשם.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם טען ב"כ הנאשם כי הוא בן 40, אב ל-5 ילדים העובד בעבודות מזדמנות. לטענתו, נסיבות חייו של הנאשם אינן קלות, רישיונו פקע בשל חובות כספיים בשלהן הוא אינו מצליח להסדיר רישיונו גם כיום.

ב"כ הנאשם ביקש להאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו אם הינו בר הפעלה.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, במצבו הכלכלי, בעובדה כי שהה במעצר בית לתקופה ארוכה ורישיונו נפסל עד לתום ההליכים כנגדו וכן בכך שלא הושת על הנאשם מאסר בפועל בגין עבירות התעבורה בהן הורשע זולת הרשעתו בשנת 2017 בגינה נגזרו עליו 30 ימי מאסר בפועל.

דין

במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול את מכלול נסיבות העבירה ולקבוע מתחם עונש הולם בהתחשב בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. על בית המשפט להתחשב, בין היתר, גם בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

חומרת העבירה ומתחם הענישה

עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה מגלמת בתוכה סכנה ממשית לפגיעה בעוברי אורח תמימים ובמשתמשי הדרך. לפיכך, אין להקל ראש בעבירה זו, שכן עסקינן בעבירה מהחמורות שבפקודה. מי שנוהג פעמים רבות ללא רישיון, גם לאחר שהורשע בבית המשפט, ואף נעדר ביטוח חובה לנהיגתו מעיד על עצמו כמי שמורא הדין אינו חל עליו.

מקובל במקרים בהם חברו מספר עבירות לאירוע אחד ליצור מתחם ענישה לכלל האירוע ולכלל העבירות יחדיו, שכן חומרתן של העבירות עולה בהצטרפותן יחד.

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם הם שמירה על שלום משתמשי הדרך, שמירה על הסדר הציבורי ושלטון החוק. בהתנהגותו העמיד הנאשם את הציבור בסכנה בכך שנהג ללא רישיון תקף, ללא רישיון רכב תקף וללא פוליסת ביטוח תקפה.

בעפ"ת 42946-08-11 **מסארוה נ' מדינת ישראל** מיום 23.10.11 קבעה כב' השופטת נגה אהד:

"על בתי המשפט להילחם מלחמת חורמה בנהגים בלתי מורשים. נהיגה על ידי בלתי מורשה כמות כעליה על כלי רצח, נהיגה בו בנתיב נסיעה כמעט כמו שימוש ב"רולטה רוסית" ... נהגים בלתי מורשים חייבים להיות מורחקים מהכביש לתקופה ארוכה".

בתת"ע 908-05-11 **מדינת ישראל נ' רג'ואן** מיום 23.1.12 נקבע כי כשירותו של הנאשם לנהוג לאחר זמן כה רב בו לא היה בידו רישיון תקף אכן מוטלת בספק:

"נהיגה ללא רישיון תקף שפקע לפני שנים רבות אינה מגלמת אך ורק עבירה טכנית. לשם חידוש הרישיון על הנאשם לעבור מבחן מעשי ועיוני היות וההנחה היא כי נוכח הזמן הרב שחלף, ההכשרה לנהיגה שקיבל בעבר אינה עוד אפקטיבית".

ברע"פ 8013/13 **אמיר מסעוד נ' מדינת ישראל** מיום 18.12.2013 קבע כב' השופט סולברג כי רחמנות יתירה על מי שנוהג פעם אחר פעם ללא רישיון נהיגה היא אכזריות כלפי יתר עוברי הדרך, וכדבריו המתאימים למקרה דנן להפליא:

"אדרבה, העונש שהוטל על המבקש אינו חמור, והריהו כורח הנסיבות, על מנת שהמבקש יפנים סוף

סוף דבר פשוט וברור: אין לנהוג ללא רישיון נהיגה. המבקש נוהג משנת 1997, ומאז צבר לחובתו 28 הרשעות בעבירות תעבורה, מרביתן - בעבירות חמורות. מאז שנת 1999 - מזה 14 שנים - אין בידי המבקש רישיון נהיגה תקף; והוא בשל, ממשיך בנהיגה, חרף שלילת רישיונו 6 פעמים לתקופה כוללת של 112 וחצי חודשים. נתתי דעתי על האמור בתסקיר שירות המבחן, אשר מצדיק מידה מסוימת של רחמים, אך בנסיבות הכוללות אין הצדקה להתערב בעונש שנקבע בגזר הדין של בית משפט השלום לתעבורה. המאסר לבטח יכביד ויקשה על המבקש, אב לשני ילדים קטנים... ברם, במעשיו ובמחדליו העיד המבקש על עצמו כימורא החוק אינו חלעליו. רחמנות יתרה כלפיו, כמוה כהתאכזרות אל הולכי רגל תמימי-דרך ואל שאר המשתמשים בכביש. אין הצדקה לחשפם לסכנת נפשות, וגם לא לנזקים כספיים הנובעים מן הקושי להיפרע ממי שגרם לפגיעה בתאונת דרכים כשאינו מחזיק ברישיון ואינו מבוטח".

להלן פסקי דין מהם ניתן ללמוד על מתחם הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם.

בתת"א 98-07-16 **מדינת ישראל נ' אבו סווי** מיום 13.12.2018 הורשע הנאשם, בהתאם להודאתו, בעבירות של נהיגה ללא רישיון ונהיגה ברכב ללא ביטוח תקף. לחובת הנאשם 47 הרשעות קודמות מתוכן 3 הרשעות קודמות בגין נהיגה ללא רישיון תקף. הנאשם ריצה בעבר עונשי מאסר ולחובתו מאסר מותנה בר הפעלה. על הנאשם הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל, הפעלת 6 חודשי מאסר מותנה חציו בחופף וחציו במצטבר, 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, פסילה למשך 24 חודשים, פסילה על תנאי והתחייבות. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה בבית המשפט המחוזי ובקשתו לרשות ערעור נדחתה בבית המשפט העליון.

בתת"ע 10274-02-18 **מדינת ישראל נ' מוחמד זהראן** מיום 16.5.2019 הורשע הנאשם, בהתאם להודאתו, בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. לחובתו של הנאשם עבר תעבורתי מכביד הכולל 100 הרשעות קודמות, בין היתר, הרשעה קודמת בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף שבגינה עומדים לחובתו מאסר ופסילה על תנאי ברי הפעלה. בית המשפט השית על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות תוך הפעלת עונש מאסר מותנה של חמישה חודשים באופן חופף, פסילה למשך 12 חודשים תוך הפעלת עונש פסילה על תנאי של 6 חודשים באופן מצטבר, מאסר על תנאי ופסילה על תנאי למשך 7 חודשים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש וקבע כי לנוכח עברו התעבורתי המכביד והעובדה כי הנאשם ביצע את העבירה בעת שמאסר על תנאי מרחף מעל ראשו לאחר שהורשע בעבירה דומה, נעשה עמו חסד בהפעלת המאסר המותנה באופן חופף.

בפל"א 8366-10-15 **מדינת ישראל נ' נור** מיום 18.10.2017 הורשע הנאשם, בהתאם להודאתו, בשתי עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, שתי עבירות של נהיגה ללא ביטוח תקף ואי ציות להוראות שוטר. לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ואין לחובתו עונשים מותנים להפעלה. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה במקרה דנן מתחיל ממאסר על תנאי עד 24 חודשי מאסר בפועל, פסילה של 3 חודשים עד 3 שנים, זאת לצד הטלת רכיבי ענישה של מאסר מותנה, פסילה מותנית, קנס והתחייבות. בית המשפט השית על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, פסילה לתקופה של 16 חודשים, 4 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים, קנס והתחייבות.

בעפ"ת (י-ם) 59357-06-16 **איליאסוב נ' מדינת ישראל** מיום 2.8.16 נדון ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע למעלה מ- 6 חודשים, נהיגה ברכב שרישיונו פקע לתקופה של למעלה מ- 6 חודשים וללא ביטוח. על הנאשם הושתו 3 חודשי מאסר תוך הפעלת 6 חודשי מאסר על תנאי במצטבר, מאסר מותנה למשך 7

חודשים, פסילה למשך 8 חודשים, תוך הפעלת פסילה מותנית של 6 חודשים במצטבר, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות. לנאשם עבר מכביד הכולל 15 הרשעות זהות לעבירה בה הורשע. בית המשפט התייחס לעיקרון ההדרגתיות בענישה ולעובדה שהנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר וקבל את הערעור באופן חלקי וקבע כי את יתרת תקופת המאסר ירצה הנאשם בעבודות שירות.

בעפ"ת (חי') 21722-04-16 **חסן נ' מדינת ישראל** מיום 17.7.16 נדון ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה כשרשיון הנהיגה פקע למעלה מ- 6 חודשים ובנהיגה ללא ביטוח. לנאשם הרשעות נוספות בעבירה דומה ואף הרשעה בעבירה של נהיגה בפסילה. כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי של 6 חודשים בר הפעלה. על הנאשם הושתו 6 חודשי מאסר מאחורי סורג וברח שרוצו בחופף עם המאסר המותנה שהופעל, 6 חודשי מאסר על תנאי, פסילה של 29 חודשים כולל הפעלת פסילה על תנאי בת 5 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. נוכח התסקיר החיובי קבל בית המשפט את הערעור באופן חלקי וקבע שששת חודשי המאסר בפועל ירוצו בעבודות שירות, ובנוסף הושתה שנת מבחן.

בעפ"ת (ב"ש) 13767-06-15 **אבו קרעאן נ' מדינת ישראל** מיום 6.7.15 הורשע הנאשם בשתי עבירות של נהיגה ללא רישיון שפקע 7 שנים קודם לכן ובנהיגה במהירות מופרזת. לנאשם 53 הרשעות קודמות ביניהן בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה בפסילה ולחובתו אף עבר פלילי. במסגרת גזר הדין הופעלו מאסרים על תנאי שהיו ברי הפעלה. בית המשפט גזר על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר מותנה של 6 חודשים במצטבר ו-36 חודשי פסילה בפועל תוך הפעלת 4 חודשי פסילה על תנאי במצטבר. כמו כן חולטה התחייבות כספית והוטל קנס בסך 2,000 ₪. ערעור הנאשם התקבל על אף שבית המשפט סבר שהעונש נמצא במתחם הענישה היות ובית המשפט קבע שיש להחמיר את העונש באופן הדרגתי. כיון שבעבר הושתו על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל בלבד, הופחתה תקופת המאסר ל- 9 חודשי מאסר בפועל ועונש המאסר על תנאי הופעל חלקו בחופף וחלקו במצטבר. סה"כ הושתו על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל. יתר הרכיבי הענישה נותרו ללא שינוי.

מהמקובץ עולה כי מתחם הענישה לעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר קצר בפועל ועד 24 חודשים, שיכול וחלקם או כולם יבוצעו בחופף עם הפעלת המאסר המותנה, וכן פסילה הנעה בין 3 חודשים ועד 3 שנים.

העונש המתאים לנאשם

מצאתי למקם את הנאשם ברף הבינוני-גבוה של מתחם הענישה זאת לנוכח עברו התעבורתי המכביד הכולל הרשעות רבות זהות. מדובר בנאשם רצידיוויסט הנוהג פעם אחר פעם ללא רישיון נהיגה תקף וללא רישיון רכב תקף ללא מורא וללא פחד. המאסר שריצה הנאשם מאחורי סורג וברח בגין עבירה זהה, המאסר על תנאי המרחף מעל ראשו וההתחייבות הכספית הגבוהה, נוכח מצבו הכלכלי הקשה, לא הרתיעו את הנאשם מלשוב ולבצע אותן עבירות.

הארכת התנאי

סעיף 55 (א) לחוק העונשין קובע כי במקרה בו נאשם נידון למאסר על תנאי ולאחר מכן הורשע בגין עבירה נוספת יורה בית המשפט על הפעלת עונש המאסר המותנה. תפקיד הענישה המותנית היא בהרתעת נאשמים מביצוען של עבירות נוספות וכן לתמרץ נאשמים לחזור לדרך המוטב תוך בחינת התנהגותם וציותם לחוק במהלך תקופת התנאי. כדברי כב' השופט בע"פ 4517/04 **מסארווה נ' מדינת ישראל** מיום 10.3.2005:

"החרב התלויה מעל ראשו של הנידון, שהמאסר על-תנאי עלול גם להפוך למאסר בפועל, מחייב

את הנידון להיזהר משנה זהירות פן ייכשל בכיבוד התנאי, וההנחה היא שאם הוא הצליח בכך במשך תקופת-התנאי, הוא יקפיד ביתר שאת גם בהמשך להיות אדם שומר חוק ומכבד את כללי הקיום-יחד בחברה."

כאשר נאשם חוזר לסורו ושב לבצע עבירות דומות בתקופת התנאי, יש לנהוג לפי הכלל המורה על הפעלת התנאי בכדי להעביר מסר לנאשם כי מעשיו הינם חמורים ואין להתייחס אליהם בסלחנות. ברע"פ 9640/03 **זהר נ' מדינת ישראל** מיום 4.1.2004 נקבע:

"המבקש הפגין זלזול בענישה המתריעה שנפסקה נגדו בעבר, ושב אל מאחורי ההגה, במהלך תקופת המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד נגדו. בנסיבות אלו, ראוי היה להפעיל את התנאי ולגזור על המבקש תקופת המאסר לריצוי בפועל."

לכלל זה קיים חריג, שכן בית המשפט רשאי להימנע מלהפעיל את המאסר המותנה אם ישנה הוכחה לכך שהנאשם שינה דרכיו והשתקם ממועד ביצוע העבירה והשתת עונש המאסר בפועל תגרום לו נזק ממשי שאף עלולה לפגום בשיקומו.

קיימים שלושה תנאים חלופיים להארכת המאסר על תנאי: עונש המאסר על תנאי הושת לפני למעלה מעשור, או שהינו בלתי מידתי ביחס לחומרת העבירה או אם הנאשם שינה דרכיו והשתקם ממועד ביצוע העבירה והשתת עונש המאסר בפועל תגרום לו נזק ממשי ואף עלולה לפגום בשיקומו (ת"פ 3696/09 **מדינת ישראל נ' צברי** מיום 2.12.12 (לא פורסם), תת"ע (י-ם) 11-09-14 מדינת ישראל נ' בורנשטיין מיום 23.1.2014 (לא פורסם)).

במקרה דנן לא מתקיים אף אחד מהתנאים כאמור. עונש המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם הינו מדתי נוכח הרשעותיו הרבות של הנאשם. כמו כן אין כל אינדיקציה לשיקומו של הנאשם. עברו התעבורתי והעבירות אותן ביצע מעידים על סיכון רב הנשקף מהמשיב להישנות ביצוע העבירה שעה שרישיונו טרם הוסדר.

בקביעת העונש על בית המשפט לשים לנגד עיניו את הציבור שנתון לסיכון אם ישוב הנאשם לנהוג ללא רישיון תקף כשכשירותו לנהוג מוטלת בספק ובהעדר ביטוח לנהיגתו. לעניין זה יפים דברי כב' השופטת קסלטי בפ"ל 86-07-12 **מדינת ישראל נ' גאוני** מיום 17.2.13:

"על אף שאני רוצה מאוד להאמין לנאשם שלא יחזור לסורו, הוא יצטרך להוכיח זאת, רק לאחר שירצה עונש מאסר בתיק הנוכחי. בכל פעם שהנאשם עומד לדין והמאשימה דורשת מאסר בפועל, הוא עותר לרחמי בית המשפט על ילדיו התלויים בו, אולם הוא עצמו שוכח את אחריותו כלפיהם בעת שחוזר ועובר עבירות אלו. בנסיבות הללו לא מצאתי לנכון להאריך התנאים כי אם להפעילם."

בנסיבות המקרה דנן נוכח עברו של הנאשם והחזרתיות בביצוע העבירה סבורני כי הקושי שיגרם לנאשם מריצוי מאסר בפועל נוכח נסיבותיו האישיות אינה עילה מספיקה להקל עמו ולהשית עליו עונש שאינו הולם את חומרת מעשיו. לנוכח האמור החלטתי להפעיל את עונש המאסר המותנה.

אופן הפעלת התנאי

על נאשם שמוטל עליו עונש בדמות מאסר על תנאי לדעת כי ביצוע עבירה נוספת והפרת התנאי תגרור תגובה עונשית

חמורה של הפעלת התנאי. סעיף 58 לחוק העונשין מורה המחוקק על להפעלת העונשים המותנים במצטבר לעונשים שנגזרים בגין העבירות המפעילות את התנאי:

"מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, יישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות".

יפים לעניין זה האמור בע"פ 656/85 **מדינת ישראל נ' מוחמד מיום 17.6.1986**:

"מצוות מחוקק היא, ככלל, שעונש מותנה יופעל במצטבר לעונש נוסף, שאם לא יעשה כן, מאבד העונש המותנה ממשמעותו, והוא עלול להתפרש כדבר מליצה, שאין בו כדי להרתיע. בנסיבות יוצאות דופן ניתן לסטות מכלל זה".

יחד עם זאת, סעיף 58 לחוק העונשין קובע כי ניתן להפעיל את המאסר המותנה בחופף, כולו או מקצתו, לעונש המוטל בגין ביצוע העבירה הנוספת שהפעילה את התנאי, זאת מטעמים שיירשמו.

בהתחשב בנסיבות חייו של הנאשם שהינו אב ל-5 ילדים, במצבו הכלכלי ולנוכח עקרון הדרגתיות בענישה, אפעיל את עונש המאסר המותנה חלקו בחופף וחלקו במצטבר.

לחומרה התחשבתי בעברו התעבורתי המכביד ביותר של הנאשם הכולל הרשעות רבות בעבירות דומות, במאסר על תנאי ובהתחייבות שלא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע את אותן עבירות, את החומרה הנובעת משילובן של העבירות והסיכון העולה מהן וכן את העובדה שהנאשם לא הסדיר את רישיונו עד היום.

לקולה התחשבתי בכך שהנאשם הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי, את העובדה שעד כה חרף עברו התעבורתי המכביד הכולל הרשעות רבות זהות ריצה הנאשם עונש מאסר אחד לתקופה שאינה ממושכת, את העובדה כי שוהה במעצר בית מלא כ-8 חודשים, את נסיבותיו האישיות ואת מצבו הכלכלי.

מצאתי להטיל על הנאשם פסילה שתהלוך את כל העבירות בהן הורשע, את חומרתן ואת העובדה כי מדובר בעבירות חוזרות.

נוכח הפעלת ההתחייבות לא אשית על הנאשם קנס.

לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 6 חודשים החל מהיום.
2. אני מורה על הפעלת עונש המאסר למשך 3 חודשים, כפי שנפסק על תנאי ע"י בימ"ש לתעבורה בירושלים בתיק 615-08-16 ביום 1.1.2017 באופן שחודשיים ירוצו באופן חופף וחודש אחד במצטבר. סה"כ ירצה הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל.
3. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים, אם יעבור על

עמוד 7

הוראות סעיף 67 ו/או סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961, שעניינן נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון בתוקף.

4. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים.

הנאשם פטור מהפקדת רישיון נהיגה.

המזכירות תנכה מתקופת הפסילה את תקופת הפסילה עד תום ההליכים.

יתרת הפסילה תחושב מיום שחרורו מהמאסר. הנאשם פטור מהפקדת רישיון.

5. אני מורה על הפעלת עונש פסילה למשך 6 חודשים, כפי שנפסק על תנאי ע"י בימ"ש לתעבורה בירושלים בתיק 2896-05-16 ביום 23.3.2017 במצטבר.

6. אני מורה על הפעלת עונש פסילה למשך 6 חודשים, כפי שנפסק על תנאי ע"י בימ"ש לתעבורה בירושלים בתיק 5882-10-15 ביום 1.2.2017 במצטבר.

סה"כ יפסל הנאשם לתקופה של 24 חודשים.

7. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

8. אני מורה על הפעלת ההתחייבות על סך 5,000 ₪ מתיק 2896-05-16 מיום 23.3.2017. הנאשם ישלם את הסכום האמור ב-20 תשלומים חודשיים החל מיום 1.7.20.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' אדר תש"פ, 03 מרץ 2020, בנוכחות הצדדים.